

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši. „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 18. maja.

Načrt postave o odpisovanju zemljiškega davka zastran ujim rešil se je danes v drugem branji, potem ko je dobil nekaj prav dobrih popravkov, koristnih za zemljiškega obdavkovanca. Naš poslanec gospod M. Vošnjak predlagal je k §-u 4 dodatek, da naj se na mestu predudari kvara in ustanovi odpis davka tudi za prihodnje leto, ako je namreč videti, da je po nezgodi okvarjen tudi pridelek bodočega gospodarskega leta. Tako je tudi poslanec gospod V. Pfeifer predlagal, da naj odpis za vinograde, ki jih okvari toča, velja tudi v naslednjem letu, če se v njem ne doseže pridelek s pravilnim obdelovanjem. Oba dodatna predloga sta bila podpirana, vendar pa se je § 4 potrdil, kakeršen je v predlogi. Govoril je poslanec gospod Pfeifer tudi še k §-u 11, ki ustanovlja kompetencijo za določitev odpisovnega zvezka. Izrekel in s podatki iz praktičnega življenja je utemeljil željo, da bi se vprašanje, kako je hitro reševati operate za odpisovanje davka ter tako čakati z izterjanjem davka, rešilo po državnem zakonu, vsaj z naredbo, če ne z določilom v predložene postave §-u 11. Če bi to stvar vlada ugodno uravnala, pomagala bi s tem veliko gospodarstvu in imela za to zahvalo poljedelskega prebivalstva, kateremu je težko, da mora v dnevih stisk biti zavisto od dobre volje nižjih davkovnih organov. Tako so tudi drugi poslanci k predlogi marsikaj nasvetovali, kar bi moglo nekoliko olajšati breme zemljiškega davka. Nekaj tega se je tudi vzprejelo mej postavna določila. Ali, kakor znano, cela postava ima v sebi črva, ki ne bo dal, da bi kedaj ozelela. Ker se je § 1 predloge v zadnji seji proti jasnemu mnenju vlade predručil, ni skoro nobene upanja, da bi se načrt v sedanjih obliki prebil skozi gosposko zbornico. Vlada je danes temu upanju dala smrten udarec, ker se ni čisto nič oglašala k nobenemu nasvetu in s tem izjavila, da je stvar v robcu poslanske zbornice nič več ne zanima. V prihodnji seji bode tretje branje predloge, a potem se izroči zbornici gosposke. „Lasciate ogni speranza...!“

Začetkom seje je poslanec dr. Roser interpeloval načelnika davkovnemu odseku, kedaj ta odsek misli predložiti načrt postave o plačevanju doka od državnih železnic. Gospod dr. Poklukar je odgovarjal, da je odsek načrt pripravil do zadnjega paragrafa, ta pa je pokazal globoko različna mnenja, zato se je odložila obravnava; vrhu tega pa imajo mnogi člani davkovnega odseka delo po drugih odsekih, sklical jih bode, da se postava dožene, kadar bodo utegnili.

Poslanec Pirko, član nemško-avstrijskega kluba, ima psa in ta pes mu je tako zvest, da se ne briga za § 35 postave o živalske kugi in svojega gospoda spremlja tudi brez torbe na gobci. Tako daleč seveda ne misli, da bi zavoljo njega utegnil razpasti državni zbor, ki časih sloni na jednem glasu. In tako je res zakrivil, da sodišče v St. Pöltnu sedaj hodi okolu državnega zbora, da bi dobilo tako poslanca Pirka v svojo oblast in ga pokorilo zavoljo prestopka po §-u 35. Danes je bil v državni zbornici prepri o tem. Poročevalec imunitetnega odseka, nihče manjši, kakor dr. Foregger je neusmiljeno bil za to, da se Pirko izroči pokori za svojega psa. Ali ta pot je bil Lienbacher oblekel liberalno srajco in osmešil vso to pasjo aféro, v kateri bi bil dr. Foregger kaj lahko izgubil svoj liberalni nimbus, ko bi ga bil sploh kedaj imel. On je s svojim predlogom le pomnožil vrsto svojih blamaž, ker mej velikim krohotom je predlog njegov bil zavržen. Nemško-avstrijska gosposda je lahko vesela, kako se sad njenega liberalizma, naraščaj v nemškem klubu véde. To je jedna moralna malenkost v zabavnem denašnjem intermezzu, druga pa je ta, da se je Lienbacher branil Pirka že sedaj izročiti sodišču zategadelj, ker je v sejanjih razpravah državnega zbora važen — vsak glas!

Prihodnja seja je v četrtek. Na dnevnem redu je tudi poročilo odseka obrtnega v načrtu postave za zavarovanje delavcev proti nezgodam.

Razprava o nagodbi se že čvrsto giblje v odseku carinskem in pripravljeno je sedaj zanjo tudi v spojenem odseku. V odseku carinskem zastopa slovensko delegacijo poslanec gosp. Šuklje

in ugodno se je nas dojmilo, da se je gospod poslanec, kakor poroča „R. Corr.“ zadnjič k tarifu na žito oglašil ter poudarjal, da bi žitna carina bila jako kvarljiva za prebivalstvo kranjsko, katero si uvaža tretjino potrebnega žita. Žito se nam bode znatno podražilo s carino, tudi za drugi naš konsum ima vladna predloga o carinskem tarifu mnogo tlačitih določil, tako da se nikakor ne moremo sprijazniti z njimi. To poudarjali smo že zadnjič in znova polagamo našim zastopnikom na srce, da odbijejo vladne zahteve, ali pa nanje pristanejo le tedaj, ako slovenski narod na drugem polji dobi odškodnino, primerno odškodnino!

Spojeni nagodbini odsek si je razdelil delo ter volil pododseke: odbor za banko, odbor za sladorni davek ter odbor za carinsko in trgovinsko zvezo. Prvi ima načelnika dra. Riegra in podnačelnika dra. Sturma, drugi načelnika grofa Kinskega in podnačelnika Plenerja, tretji načelnika kneza Czartoryskega in podnačelnika Chlumeckega. Dr. Poklukar je v odboru za banko, dr. vit. Tonkli v odboru za carinsko in trgovinsko zvezo. Mi tedaj vidimo — tako „nerga“ z nova „Slovenec“ — da ti oddelki prav za prav neso družega, kakor posamezni odseki. Sancta simplicitas! Mi se moramo vendar pognati za „Slovenčeve“ bralce in protestovati, da jim gospod Klun poklada tako pustolovno pičo! Da bi on po sedmih letih svojega poslanstva imel tako parlamentarno razsodnost, tega ne moremo verjeti, ker vsaj mislimo, da je normalen! Ali ni čisto nič razložka mej razpravo, ki se vrši po treh odsekih narazen, tako, da se ti odseki nikdar ne snidejo, kakor bi obravnavali celo tuje predmete, tako da o teh predmetih ni nikdar vkupne razprave in vkupnega glasovanja, — potem pa mej razpravo, ki se sicer na troje razcepi, pa samo za to, da se posamezni deli dobro pretresejo konečno pa zopet dospo v glavni odbor za vkupno razpravo in glasovanje? Ta razložek je tako velik in bistven, da so se zastran njega v državnem zboru cel teden kulise premikale, da so se zanj zanimali na jedni strani vlada in njeni prokuristi, na drugej pa odločni poslanci z desnice, osobito češki. Ako tega razložka ni uvidel in ne uvidi gospod Klun, zavoljo

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Deveto poglavje.

(Dalje.)

„Ko sem jo ostavil pred dvajsetimi dnevi, bila je tako vznepokojena, tako zmešana! Videla me je žalostnega in nesrečnega, ni me hotela izpustiti odtod. Bilo je na stolbi v gradu. Kar pobegniti sem moral... da, pobegniti. Hotel sem govoriti ter vse jej priznati. Storil sem bil kakih petdeset korakov. Ustavim se in ozrem. Ona me ni mogla več videti, stal sem v temi. A jaz sem njo videl. Nepremično je stala tu, z golimi pleči in rokami v takem dežji, in gledala je v tisto stran, kjer sem bil jaz izginil. Mogoče, da sem norec, da mislim, da... Morebiti je bilo samo sočutje. Veste li, kaj je storila naslednje jutro? Ob petih zjutraj prišla je o tistem strahovitnem vremenu, da bi videla mene na cesti s polkom mimogredočega. In kako mi je namigovala v slovo!... Oh, boter moj, boter moj!...“

„Potem pa,“ pravi ubogi župnik, ves zmešan in zbegan videti, „potem pa tega res ne umejem!... Ako ti njo ljubiš, Ivan, in ona tebe!“

„A ravno zaradi tega moram odpotovati. Ako bi šlo samo zame! Ako bi za gotovo vedel, da ni ničesar opazila o mojej ljubezni, da se jej srce ni ganilo! Potem bi ostal... potem bi ostal... samo zaradi sreče, videti jo... in ljubil bi jo, brez nadeje, a vender bi bil srečen v tej ljubezni... Toda ni tako... ona me je dobro umela... in mesto da bi me zavrnila... uprav to me sili odpotovati...“

„Jaz tega ne umejem. Pač vem, ubožček moj, da govoriva o rečeh, o katerih ne umejem dosti, a saj sta oba pridna, mlada in ljubezniva... Ti ljubiš njo... ona ljubi tebe... in ti bi ne smel?...“

„Kaj pa njen denar, boter, njen denar!“

„Kaj bode neki njen denar? Denar je pač denar! Ali si se morebiti zaradi njenega denarja zaljubil v njo?... Ali ne nasprotno temu denarju na kljubo! Tvoja vest naj bode, kar to zadeva, popolnem mirna, Ivan moj, in to je dovolj.“

„Ne, to ni dovolj. Ni dovolj, da človek sam o sebi dobro misli, tudi drugi morajo z njim deliti to dobro misel.“

„Kdo vender, ki te pozna, Ivan, bi mogel dvomiti o tebi?“

„Kdo ve?... Potem pa je še nekaj družega razven denarnega vprašanja, nekaj resnejšega, važnejšega. Jaz kot soprog nesem za njo.“

„In kdo bi bil vrednejši od tebe?“

„Tu ne gre za vrednost mojo, marveč za vprašanje, kdo je ona in kdo sem jaz? Tu gre za vprašanje, kako se bode nje življenje preobrazilo in kako bode moje... Nekega dne govoril sem s Pavlom o njej. Znano Vam je, da se časih izrazi malo brutalno, a to misel često pojasni, kakor navlaš... Pavlu se gotovo ni nič dozdevalo, kajti on je priden in bi sicer ne bil tako govoril. Dejal je: „Njej je treba moža, ki bi bil ves le njen, moža, ki bi ne imel nobene druge dolžnosti, kakor samo njeno življenje pretvarjati v nepretrgan praznik, s kratka, moža, kateri sebe samega dá za njen denar.“ Vi me poznate... Jaz ne morem biti tak mož in ne smem biti. Vojak sem in vojak hočem ostati. Ako me usoda kakšen dan trešči v kakšen kot pod Alpe ali v kako izgubljeno vas v Algiru v posadko, smem li od nje zahtevati, naj gre z mano? Jo li smem obsoditi k takemu življenju vojakove soproge, ki mora skoro živeti kakor vojak sam?“

tega niso tudi drugi slepi in posebno je smešno, če piše, da so tisti parlamentarci, ki so „cum studio“ doganjali in dognali spojeni odsek, sedaj se premislili in iz spojenega odseka napravili nje gove „posamezne odseke“. Slučajno v spojenem odseku ni poslanca gospoda Šukljeja, zato gospod Klun odseku ne bo mogel očitati, da „je še le pred nekimi meseci stopil čez prag državnozborske palače“. Celo „Vaterland“ je pripoznal umestnost spojenega odseka, umestnost, ki je za zastopanje nevladnih koristij tako očitna, da je uprav trma, govoriti tudi potem proti njej, ko protigovor nič več ne pomaga in govornika le v eklatantnej ne-logiki kaže. Ako klub Hohenwartov res potrebuje zagovornika, naj vendar ne jemlje tako slabega advokata, kakor je gospod Klun.

Ali ima državnozborska desnica svoj program?

(Konec.)

Sicer se je pa desnica držala vladnega programa; ali zagrešila je desnica s tem, da je vladi sledila v onem redu, kakor ga je hotela vlada izvrševati. Vlada je gledala bolj na izvršbo gospodarskih in sosebno državno finančnih točk, nego na odločilno izvršbo najpotrebnejšega, to je narodnostnega vprašanja. Desnica je zagrešila v pogledu poslednjega vprašanja zlasti tudi v tem, da se je sama postavila, na napačno stališče beračenja za to in ono „koncesijo“. Desnica je zmatrala za koncesije to, kar je ustavna pravica narodov, in če so postopali veliki klubi tako, ni čuda, da neso segali dalje manjši, a priori takoj rekoč k ponižnosti vzgojeni klubi. Nadrobnosti nam pač ni treba omenjati pod to rubriko.

V resnici pa je vsej desnici očitati tudi neplodovitost v iniciativah v obče in celo glede na narodnogospodarske točke vladnega programa. Sicer je levica dovolj marljiva za to, da našteva grehe desnici na to stran. Ali slabotna se kaže desnica vendar v tem, da se ne zgane ravno na one strani, kjer so videli slovanski narodi in nemški konservativci za prejšnjih liberalnih vlad toliko slabosti. Očitna je bila v poprejšnjih dobah velika korupcija in zapravljenost v določbah državnih svot. Državni zbor prejšnjih dob je nosil pečat zunanjih razmer, in poslednje so razodevale gospodarsko in drugačno popačenje na vse strani. Kako je to, da je desnica pozabila na vse to, in da se dá prehiteti od levice na pr. glede na predloge za poštenejše in svobodniše novinarstvo? Kako to, da se predrzne levica šteti levite o korupciji celo desnici, namesto da bi ta pokazala, kako nedolžna je desnica nasproti levici v nekdanjosti. Ali ni nikjer pomanjkljivosti iz prejšnjih dob, da bi desnica bičala levico, kakor je zaslužila v prejšnjem času, in da bi dejanski pokazala z lastnimi predlogi, kako je treba voditi državo?

Videti je, kakor da bi bila desnica otrpnela za čast, ki tiči v iniciativah. Sukati in potiskati se dá, kakor jo pomika vlada, in vendar je misliti, da bi utegnili tudi desnica sama vzeti v roke rolo, katero je doslej prepuščala samo vladi.

V tem oziru je očitano dr. Gregra popolnem opravičeno glede na Čehe, kakor na vso

desnico, in čas je, da se desnica zdravi. Odločnosti na desnici ni zapaziti, drugače bi ista desnica, če tudi v prikladni parlamentarni obliki, veliko več razodela svetu, kako se na sploh in v posrednih slučajih godi narodom, od desnice zastopanim.

Ali odločnost ima svoje pogoje, katerih ne zasledimo nikdar pri onih zastopnikih, ki so polni ozirov do vlade in na druge strani zaradi postranskih namenov. Toliko čudniše pa ostane vendar mlačno vedenje desnice, mej katero je gotovo premnogo možakov, ki jedino za narod goré in so njemu brezpogojno posvetili svoje moči.

Vemo sicer, da odločne može zavirajo oni, ki imajo povodov, priporočati pohlevnost. Ali konečno se je odločnim možem ostreji neopravičenosti ozirov in stiskajočih verig, in videli bodo, da veliko več dosežejo glede na spoštovanje pri vladi in pred svetom. Za kimovce nihče ne mara, tudi vlada ne, če se tudi morda drugačna kaže, in kimovci narodom neso bili v konstitucionalnih državah še nikdar na trajno korist.

V program desnice se mora po vsem tem pridružiti k odločnemu načelu za izvršbo narodne avtonomije tudi plodovitost v predlogih za državnoskupni interes in pa dosledna odločnost v postopanju; potem ne bo pritožb celo iz srede državnega zbora samega, kakor je to pokazal poslanec dr. Gregar.

F. Podgornik.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 20. maja.

Češki listi se jako jeze na viteza Schmerlinga, ki je v pogovoru z nekim ogerskim častnikom dokazoval, da bi Ogri morali v svojem interesu narediti konec sedanji avstrijski politiki. „Politik“ misli, da bi se takim ščuvanjem že naredilo konec, ko bi se pokazalo dovolj energije in sicer po §. 48 sodnje instrukcije, ki predpisuje za take prestopke stroge disciplinarne preiskave. Tu bi bilo umestno, misli ta list, porabljeni to določbo.

Vnanje države.

Rumunska vlada bi bila Avstriji še marsikaj prijenjala, da bi le bila sklenila trgovsko pogodbo, toda bala se je upora zbornice. Da so se daljša pogajanja zaradi trgovske pogodbe pretrgala, bode mnogo koristilo Franciji, ki baš sedaj sklepa trgovsko pogodbo. Rumunija bode marsikaj prijenjala Francozom, da si le zagotovi francoska tržišča, ko je avstrijska zgubila.

Srbski vladi se ni posrečilo zasejati razpor mej opozicijo. Vsi voljeni radikalni poslanci pristopili so združenej opoziciji razen Brankovinskega poslanca, Petroviča, ki pa tudi ne misli vlade podpirati. Paračinski poslanec, katerega je vladna stranka za svojega štela, se je odločno izjavil, da bode glasoval z opozicijo. V kratkem se snide velik shod radikalcev, na katerem se bode konečno odločevalo, kako postopati v skupščini. Imenovanje 40 poslancev se uradno še ni razglasilo, če tudi so že delj časa vse dotične osebe odločene in vladnim pristavim znane. Pri volitvah so propali vsi vodje napredne stranke. Nekatere teh bi sedaj kralj rad poklical v skupščino, da bi imenovani ne bili sami uradniki ter da bi vladna stranka imela v zbornici vsaj kaknega spretnega politika. Dotičniki pa prav ne marajo priti v zbornico na ta način, ko jim je

narod izrekel nezaupanje. Novaković in Piročanac bi sicer vsprejela mandata, a se nečeta zavezati, da bode ta podpirala Garašanina, ker vesta, da je sedanji ministerski predsednik jako nepopularen pri narodu in se tedaj bojita, da ne bi izgubila vse priljubljenosti pri narodu, ko bi podpirala sedanjo vlado. — „Samouprava“, organ onih radikalcev, ki se neso hoteli pridružiti liberalcem, preneha izhajati. Radikalci bodo potem imeli le jeden sam list, „Odjek“. To kaže, da se tudi vsi radikalci hočejo pridružiti liberalcem ter nobena frakcija ne bode postopala sama zase.

Vodja bolgarske opozicije, Cankov, sklical je bil tabor v Ruščuk. Sklicevalnica glasila se je tako le: „V Sofiji, o Veliki noči 1886. Častiti gospod! Znan Vam je položaj, v katerem se nahaja naša domovina, in breme, pod katerim že 7 mesecev ječi naš narod. Ko je odpravljeno izjemno stanje, treba, da se resno lotimo dela. Vsaka malomarnost od naše strani bila bi neodpustljiv greh, katerega bi se zakrivali kot Bolgari. Nadalje je Vam znano, da je sedanja vlada kriva vsemu zlu, ki je deželo spravilo na kraj propada. Prizadevati si moramo, da se znebimo protinarodne vlade in si zopet pridobimo pokroviteljstvo Rusije. Zategadelj smo sklenili, po vseh bolgarskih mestih in vaseh prirejati tabore, na katerih se bode grajala vlada. Prosim Vas, da skrbite, da se v Vašem mestu in v Vašem okraju, kakor hitro mogoče, skličejo taki shodi. Zeleti bi bilo, da bi se sklepi taceh shodov brzojavno sporočili knezu, meni in ministerskemu predsedniku; da bi se kolikor hitro je moči sestavili odbori, katerih člani naj se meni naznani, da bodem mogel z njimi dopisovati; da naši somišljeniki v vsakem okraju izbere tri zastopnike, da jih pošljejo v Ruščuk na shod, ki bode najpozneje 27. m. p. st. st., katerega se bodo udeležili pristaši naše stranke iz vse kneževine. K temu pa moram opomniti, da morajo biti odposlanci doma iz Vašega mesta ali okraja ter morajo imeti pooblastila, katera so podpisali naši somišljeniki. Mej vprašanja, ki se bodo pretresavala na tem shodu, bode najglavnejše ono, ki se tiče naših odnosov z Rusijo. Ko dobite to pismo, brzojavite mi: a) bode li Vam mogoče poslati odposlancev v Ruščuk; b) koliko jih morete poslati, in c) ali bodo mogli biti do navedenega dne — 27. aprila — v Ruščuku. Z velespoštovanjem dr. Cankov.“ Na tem shodu bi se bila imela skleniti tale izjava: „Sklep: Z ozirom na neznosen in nevaren položaj dežele in na žrtve, katere je dosedaj doprinal naš narod brez vse koristi, sklenemo: Prvič, da grajamo sedanjo vlado, da je s svojo narodnim interesom nasprotno politiko ter protizakonitim postopanjem rušila ustavo in vse deželne zakone, raztrgala posvečene vezi mej nami in osvoboditeljico in pokroviteljico Rusijo ter sklenila zvezo z našim starim sovražnikom ter na ta način spravila osodo in celo obstanek našega naroda v nevarnost. Drugič prosimo kneza, da obrača na to svojo pozornost, in hitro vse potrebno stori, da odstrani nevarnosti, ki prete našej domovini ter zopet pridobi ljubezen in varstvo Rusije Bolgariji, katero je ustanovila in osvobodila.“ Kak je pa bil uspeh tabora v Ruščuku za opozicijo, se še dosedaj nič ne poroča. Najbrž ni bil tako ugoden, lakor se je pričakovalo.

Grška zbornica se je otvorila brez prestolnega govora. Kakor se kaže, bode večina poslancev zagovarjala politiko Delyannisovo. Zategadelj je položaj jako napet, ker je prav lahko mogoče, da se še zbornica izreče proti demobilizaciji, da s tem izreče Delyannisu nekako zaupnico.

Italijanski generalni konzul v Kajiri, de Martino, imel je z egiptovskim ministerskim predsednikom Nubar pašo in angleškim komisarjem Drummondom Wolfom več pogovorov, kaj je storiti, ko so Harrarci pobili ekspedicijo Porra. Mukhtar paša je to zadevo obširno poročil v Carigrad. Italija skuša doseči, da bi Egipt, Anglija in Italija,

Mislite na življenje, katero živi danes, na vso tisto sijajnost in veselje, ki jo obdaje!...

„Da,“ veli abbé, „to je v istini ozbilnejši nego li denarno vprašanje.“

„Tako ozbiljno je, da mi nič družega ne preostaja. Teh dvajset dni sem si v samotni taborovej vse to do dobra premislil, kajti mislil nesem na nič družega. In ker jo tako ljubim, kakor jo ljubim, mi je moja dolžnost jasno označena. Proč moram, daleč proč, kolikor možno daleč. Dosti bodem trpel... a ne smem je več videti. Ne smem je več videti!“

Ivan se zgrudi na stol poleg léve; tu pobit obsedi. Stari duhovnik ga opazuje:

„Da te vendar moram videti tako nesrečnega, ubožček moj! Da te je morala zadeti tolika bridkost!... To je grozno, to je nepravilno!“

Ta hip nekdo lahno potrka na vrata.

„Bodi brez skrbi, Ivan,“ pravi župnik, „vsakega odpravim.“

Abbé gre k vratom ter jih odpre, a kakor pred nepričakovano prikaznijo odskoči nazaj. Bila je Betina... Takoj je ugledala Ivana ter šla proti njemu.

„Vi tukaj?“ vskliknila je. „Ah, kako sem srečna!“

On je bil vstal... ona ga prime za obe roki ter se obrne k župniku:

„Prosim, oprostite, gospod župnik, da sem šla najprej k njemu... A Vas sem še včeraj videla... njega pa že dvajset dni ne, od nekega večera, ko je šel žalosten in nesrečen iz naše hiše.“

Še vedno je držala Ivana za roke. On ni imel moči, da bi se premaknil ali kako besedo znil.

„Kaj pa, Vam je li zdaj boljše?“ nadaljuje Betina. „Ne, še ne... vidim, da ste še zmirom žalostni... Kako je to prav, da sem prišla... Zdelo se mi je nekaj. A malo ovira me, celo jako me ovira, da sem Vas tu dobila. Umeli me boste, ko boste čuli, česa sem hotela prositi Vašega botra.“

Izpustila je njegove roke ter se obrnila k abbéu.

„Hotela sem Vas prositi, gospod župnik, da bi me izpovedali... Da, izpovedali... A zato Vam ni treba oditi, gospod Ivan. Očitno se hočem izpovedati. Jako rada govorila bodem vpričo Vas, mislim celo, da je tako boljše. Sedli bodemo, kaj ne da?“

Čutila se je polno poguma in zaupanja. Imela je malo mrzlice, a to je bila tista mrzlica, ki vojaku na bojišči podeljuje pogum in zaničevanje smrti. Vznemirjenje zaradi katerega je zdaj Betini srce hitreje bilo nego navadno, bilo je lepo in blago. Dejala je sama v sebi: „Ljubljena hočem biti! Ljubiti hočem! Srečna hočem biti ter i njega hočem osrečiti! Ker pa on ne sme imeti poguma, moram ga jaz imeti za oba, moram si jaz sama, z dvigneno glavo in z mirnim srcem, osvojiti nama naju ljubezen in dobiti nama srečo.“

Takoj o prvih besedah je Betina abbéa in Ivana popolnem premagala. Pustila sta, da je govorila, ter jej nesta segala v besedo. Dobro sta čutila, da je prišla ura in da bode to, kar zdaj pride, odločilno in nepreklicljivo, a nobeden njiju ni mogel izpredvideti... Tako sta udajljivo sedela tukaj ter poslušala skoro mehanično. Čakala sta in čula... Mej tema dvema zmešanima moškima ostala je Betina sama hladnokrvna... In pričela je z razločnim in jasnim glasom:

„Najprej, gospod župnik, moram Vam, da Vam vest popolnem umirim, povedati, da sem tu z vednostjo svoje sestre in svaka svojega. Vi veste,

morda tudi Turčija skupno kaznovale harrarskega emira.

Pruskim protestantom ne ugaja, da hoče vlada katoliške cerkvi dati več svobode. Ker se pa odločni volji Bismarckovej ne upajo ustavljati, hočejo nekda zahtevati, da se tudi protestantske cerkvi da večja samostojnost in svobode ali naj se pa cerkev popolnoma loči od države.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Deželne sodnije svetnik, Alojzij Tschach v Ljubljani, poklican je na službovanje k nadsodnji v Gradec. — Ivan Hribar, oskrbnik na Brdu pri Kranji, dobil je srebrni zaslužni križec s krono v priznanje 50 letnega službovanja pri isti graščini. — Umrli je pretekli ponedeljek v Placah pri sv. Križu na Vipavskem prejšnji poštni ravnatelj za Kranjsko in Primorsko pl. Lama. — G. Pahor, duhovnik v Trebach, premeščen je v Rižanj blizu Kopra.

— (Deželni predsednik baron Winkler) odpeljal se je preteklo noč s kurirnim vlakom na Dunaj.

— (Ovacije dr. Davidu Starčeviču in Gržaniču.) V torek zvečer nabralo se je na stotine ljudi pred uredništvom „Hrvatske“, kjer se je pelo nekoliko pesni in klicalo „živio“. Od tam šla vsa množica na vrt k „Janjetu“, kjer je bil komers, pri katerem sta bila oba narodna zastopnika. Vse se je vršilo v najlepšem redu in obila policija in žandarmerija, ki je bila pripravljena, ni imela posla. Včeraj zjutraj ob 1/2 10. uri odpeljal se je dr. Starčevič v Jasko. V prvi četveroprežni kočiji, okrašeni z narodnimi zastavami, sedel je dr. Starčevič s svojo soprogo in Gržanič, za to kočijo pa je bilo še do 25 drugih kočij, v katerih so prijatelji spremljali rečena poslanca v Jasko. Na mnogih krajih mej potom bile so ovacije.

— (Preloženi izlet pevskega mešanega zbora Ljubljanske Čitalnice) na Dobravo bode prihodnjo nedeljo 23. t. m. Spored bil je že naznanjen, odhod je ob 6. zjutraj iz Čitalničnih prostorov. Prijatelji narodnim pevcem, ki se hote izleta udeležiti, naj do petka zvečer pri kustoszu Čitalničnem (v tabakarni) zglase svoje ime in ob enem polože za obed 50 kr., za vožnjo na Dobravo i nazaj 30 kr. — P. n. pevke in pevci naj blagovole v petek 21. t. m. ob 8. uri zvečer v polnem številu priti k glavni skupni vaji.

— (Nabrežni zid) ob Ljubljani pod Hradeckega mostom dobro napreduje. Včeraj dovršili so precejšen kos betonskega temelja, danes pa so začeli delo z rezanim kamenjem. Pri kopanju temelja zadeli so na več studencev z jako dobro pitno vodo. Kazalo bi, da bi se ti studenci spojili in napravil jeden ali morda dva vodnjaka.

— (V Celji) je bila danes 19. t. m. zopet tiskovna pravda, takrat pa zoper „D. W.“ oziroma zoper nekega človeka Wermutha, ki je bil prej v Sevnici učitelj na šulferajnski šoli, pa ga je šulferajn sam moral v Pekre pri Mariboru tudi na šulferajnsko šolo prestaviti. Pisal je namreč ta učitelj v „D. W.“, da je g. Kusel iz Sevnice „kot priča neresnico govoril, torej „lagal“. Po prav zanimivej obravnavi, v kateri je nek dopis deželnega šolskega sveta se prečital ter veliko senzacijo probudil, kajti pravi, da če ne bo šulfe-

čemu sem prišla, in vi tudi veste, kaj hočem storiti. Vi tega ne veste samo, marveč tudi odobrujete. Saj ste me menda umeli? Nu dobro, kar me je privedlo sem, je pismo, gospod Ivan, v katerem ste ravnokar poročili mojej sestri, da danes ne morete z nami obedovati in da ste prisiljeni, takoj odpotovati. Ta list razdril je vse moje naklepe... kajti le priznati Vam moram, da sem Vas nocoj — vedno z dovoljenjem svoje sestre in svaka svojega — hotela po obedu peljati v park, gospod Ivan, ter tam poleg Vas sesti na klopi — bila sem celo tako otročja, da sem mesto že naprej izbrala. Tam bi Vam bila govorila kratek govor, kateri sem si napravila in se ga naučila, da, skoro na pamet naučila, kajti odkar ste Vi odpotovali, samo na ta govorček mislim. Ponavljam si ga od jutra do večera. To sem torej hotela storiti, in lahko umejete, da je Vaš list... Bila sem v istini v zadregi... A po nekolikem razmišljanju dejala sem sama pri sebi, da je pač do malega jedno in isto, govorim li govor Vašemu botru ali Vam samim. Prišla sem torej sem, gospod župnik, in prosim Vas, da bi me poslušali.“

(Konec prih.)

rejn Wermutha in Aistricha iz Sevnice prestavil, bo deželni šolski svet štajerski prisiljen, to šulferajnsko šolo zapreti, spoznali so Celjski porotniki z 11 proti 1 glasu, da Wermuth s tem Kusgela ni žalil ter so ga oprostili! — Tukaj je torej obratni slučaj, kakor v zadevi proti Čagranu, samo da je bil sedaj zatožen učitelj nemškega šulferajna, tožnik pa pristaš narodne stranke.

— (Petdesetaki) izdani dne 25. avgusta 1866 se počenši s 1. junijem t. l. pri državnih blagajnicah ne bodo več zamenjavali, ampak samo še pri glavnih deželnih blagajnicah in pri c. kr. osrednji blagajnici na Dunaji.

— (Toča) pobila je preteklo soboto mej Sežano in Povirjem in uničila vinsko letino. V Vojšnici usipala se je tri četrt ure in pred cerkvijo bilo jo je pol čevlja na debelo. Iz Vrabč na Vipavskem dobili smo tudi žalostno poročilo, da je mej božjo službo pet četrt ure padala precej debela toča, da je bilo, ko so ljudje stopili iz cerkve vse belo. — Opozarjamo kmetovalce, naj se proti toči zavarujejo. Društvo „Azienda“ ima za zavarovanje proti toči prav ugodne pogoje.

— (Nova pošta) otvori se s 1. dnem junija t. l. pri sv. Marjeti na Pesnici. Zvezo bode imela s pošto, ki vozi mej Mariborom in Št. Lenartom.

— (V občnem zboru akad. društva „Hrvatska“) dne 15. t. m. izvoljeni so bili za drugo poluletje: predsednik: Ferdo pl. Weber Tkalcic, stud. tech.; podpredsednik: Vladimir Vrabčević, stud. med.; tajnik: Fran Domalović, stud. med. blagajnik: Dragutin vitez Mašek Bosnodolski, stud. med.; knjižničar: Robert pl. Hoch, stud. teh.; revizor: Ljudovit Švrljuga, stud. med.; Bogoslav Mažuranič, stud. med.

— (Vabilo) na koncertni večer, kojega priredita ob priliki izleta v Ptuj akad. društvi „Hrvatska“ in „Triglav“ v Narodnem Domu, dne 23. maja t. l. Vspored: 1. Nagovor predsednika; 2. Jenko: „Naprej“ svira tamburaški zbor; 3. Nedved: „Na gore“, mešani zbor; 4. Lisinski: „Tam gdje stoji“, 5. Bibica: „Karišik“, tamburaški zbor; 6. Hudovernik: „Naša zvezda“, moški zbor; 7. Sundečić: „Hrvatska polka“, tamburaški zbor; 8. Foerster: „Kitica narodnih pesni“, mešani zbor. Ples. Nastopi

pevski zbor „Hrvatske“ in „Triglava“, tamburaški zbor „Hrvatske“ in iz posebne naklonjenosti mešani zbor čitalnice Ptujске. Začetek ob 8. uri zvečer.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Rim 20. maja. Na banketu govoril Depretis: Glede vnanje politike ravnal je kabinet v polnem sporazumljenju z Nemčijo, Rusijo in Avstrijo. Angleška je v interesu miru uvažala tudi balkanskih narodov koristi, ki so se tako bolje varovale, nego s slepilnimi nadami in eventualnim razporom vlastij. Delovanje vlade bilo vsekdar lojalno, popolnem pravilno in polno dostojnosti.

Serajevo 19. maja. Nadvojvoda Albrecht včeraj ob 7. uri zjutraj odpotoval in dospel ob 7. uri zvečer v Gorazdo, kjer bil slovesno vsprejet. Danes obišče Fočo in se povrne proti večeru v Gorazdo.

Dunaj 19. maja. Žena sedlarskega pomočnika Freiburgerja, stanujoča na Rennwegu, skočila je preteklo noč iz svojega stanovanja v tretjem nadstropju s svojo 22 mesecev staro hčerko na dvorišče. Obe sta bili takoj mrtvi. Nesrečnica je to storila iz žalosti, ker je otrok bolehal in ker je imela prsno bolezen že nekoliko mesecev.

Carigrad 19. maja. Sultan podelil avstrijskemu poslaniku baronu Calice zlato svetinjo nišani-imitiaz-reda.

Atene 19. maja. Zbornica otvorila se brez prestolnega govora. Delyanis imel bode baje veliko večino.

Catania 19. maja. Preteklo noč tukaj, v Paterni, Biancavilli in na drugih krajih potres. Severno-vzhodno od Nicolosi na Monte grosso nova erupcija.

Rim 19. maja. Izvestje o koleri: V Benetkah 7 zbolelo, 4 umrli, v Bari 10 zbolelo, 7 umrlo, v Ostuni 3 zboleli, 4 umrli.

London 19. maja. Reuterjev bureau poroča iz Cayecoast Castle: Mej rodovi Adan-sijev in Bekvahov bili srditi boji. Bekvahi so 45 nemških trgovcev in kramarjev ujeli in razmesarili.

Narodno-gospodarske stvari.

Opravični izkaz posojilnice v Celji,

registrirane zadruge z neomejeno zavezo,

za čas od 1. januarja do 30. aprila 1886.

Dohodki	januar		februar		marec		april		vкуп		Izdatki	januar		februar		marec		april		vкуп		
	gld.	kr.	gld.	kr.	gld.	kr.	gld.	kr.	gld.	kr.		gld.	kr.	gld.	kr.	gld.	kr.	gld.	kr.	gld.	kr.	
Vrtna posojila	5539	07	2132	29	3410	18	1989	67	13071	21	Dana posojila	9050	—	9880	—	17313	25	8406	—	44649	25	
Hranilne uloge	16650	24	10190	72	13123	28	14952	80	54917	04	Izplačane hranilne uloge	5723	20	6361	35	13992	14	6590	36	32667	05	
Prejete obresti	1307	44	1150	22	1506	69	1190	47	5154	82	Obresti hranilnih ulog	—	—	1246	—	4988	—	336	39	398	73	
Pristojbine	68	87	81	04	140	84	90	15	380	90	Upravni stroški	85	17	134	62	83	35	90	98	394	12	
Deleži glavni in upravniki	242	—	613	—	897	—	778	—	2530	—	Izplačani deleži	41	—	21	—	10	—	1	—	73	—	
Ustopenina	26	—	44	—	72	—	62	—	204	—	Izplačana dividenda	34	40	108	50	5	50	28	55	176	95	
Posebna rezerva	90	50	96	60	163	44	82	31	432	85	Vrtna izposojila zadr.	7200	—	1220	—	—	—	—	—	8420	—	
Izposojila zadr.	—	—	1220	—	—	—	—	—	1220	—	Obresti za izposojila zadr.	250	30	—	—	—	—	—	—	250	30	
Naloženi denar se vzdigne	—	—	3000	—	10000	—	—	—	13000	—	Denar se naloži pri drugih zavodih	8000	—	—	—	—	—	—	—	8000	—	
Obresti od tega	—	—	146	18	—	—	—	—	146	18	Prehodni zneski	—	—	—	—	3	—	15	—	18	—	
Prehodni zneski	—	—	—	—	—	—	15	—	15	—	Obresti povrne	—	—	1	83	—	—	—	—	1	83	
Prodane vred. listine	—	—	—	—	2572	50	—	—	2572	50	Pristojbine neposredne	—	—	—	—	—	186	20	—	186	20	
Obresti od teh	—	—	—	—	110	80	—	—	110	80	Za dobre namene	100	—	—	—	—	—	—	—	100	—	
Vкуп	23924	12	18674	05	31996	73	19160	40	93755	30	Nagrada	218	50	—	—	—	—	—	—	218	50	
Gotovine 1. januarja 1886.									9266	20	Tožb. in eks. stroški	—	—	—	—	12	—	—	—	12	—	
											Razni izdatki	6	50	3	—	—	—	—	—	9	50	
											Vкуп	30709	07	17742	76	31469	12	15654	48	95075	43	
											Gotovine 30. aprila 1886									7445	89	
											Izdatkov										103021	32
Dohodkov									103021	32											103021	32

Prometa Stanje s 1. majem 1886. l. 189.330 gld. 73 kr. 184.114 „ 24 „

Posojila, dana 967 zadr. zadr. 275.882 gld. 20 kr. Naloženi denar pri drugih zavodih 15.010 „ 89 „ Gotovine 1. maja 1886 v blagajnici 7.445 „ 89 „

Glavni in opravični deleži od 1014 zadr. zadr. 14.179 gld. — kr. Hranilnih ulog od 587 uložnikov 267.373 „ 81 „

Rezervni fond:

splošni in specijalni 1. januarja 1886 9.332 gld. 32 kr. Ustopenine od 1. jan. do 30. aprila 1886 204 „ — „ Doneski k pos. rezerv. 1886 432 „ 85 „ Obresti 5% od 1. jan. do 30. aprila 1886 155 „ 53 „ Torej s 1. majem 1886 10.124 gld. 70 kr.

za kurzne difference 1. januarja 1886 89 gld. 68 kr. 5% od 1. januarja do 1. maja 1886 1 „ 53 „ Dobiček pri prodanih listinah 78 „ — „ Torej 1. maja 1886 169 gld. 21 kr.

Posojilnica v Celji, registrirana zadruge z neomejeno zavezo.

Načelnik: Dr. Josip Sernee l. r.

Tajnik: Maks Versee l. r.

Odborniki: Fran Janesch l. r., Dr. Lud. Filipič l. r., L. Baš l. r., Janez Zupanc l. r., Josip Žičkar l. r., M. Valenčak l. r., Drd. Ivan Dečko l. r.

Tuji:

19. maja.

Pri smrti: Traun z Dunaja. — Schlagenhaufen iz Celovca. — Lavrenčič iz Postojne. — Gasser z Dunaja. — Brohlich iz Tolmina. — Zivny, Kniely z Dunaja. — Wal-land iz Prage. — Braun z Dunaja.

Pri smrti: Angsti z Dunaja. — Czehak iz Brna. — Kraus z Dunaja. — pl. Garzarolli iz Trsta. — Baron Ritter iz Gorice.

Pri cesarji avstrijskem: Seeder iz Gradca. — Irgel iz Trbovlja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
19. maja	7. zjutraj	742-20 mm.	14-4° C	sl. svz.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	740-86 mm.	23-8° C	z. jz.	jas.	
	9. zvečer	741-44 mm.	15-2° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 17-8°, za 3-0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 20. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85	gld. 20	kr.
Srebrna renta	85	85	
Zlata renta	116	25	
5% marcna renta	101	70	
Akcije narodne banke	877	—	
Kreditne akcije	282	80	
London	126	85	
Srebro	—	—	
Napol.	10	04	
C. kr. cekini	5	96	
Nemške marke	62	07 1/2	
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld. 129	
Državne srečke iz l. 1864	100	gld. 172	
Ogrska zlata renta 4%	104	35	
Ogrska papirna renta 5%	94	50	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	20	
Dunava reg. srečke 5%	100	gld. 116	
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	119	50	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	70	
Kreditne srečke	100	gld. 176	
Rudolfove srečke	10	25	
Akcije anglo-avstr. banke	120	116	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	202	90	

Vabilo.

Na prošnjo mestnega vodovodnega odseka bode velike realke profesor g. B. Knapitsch

v nedeljo 23. dan maja 1886

ob 11. uri dopoldne

v deželni redutni dvorani

javno predaval

o vodi in njenih lastnostih v občē, o tukajšnjih razmerah, kar se tiče vode in o zdanjem stanji priprav za nameravani Ljubljanski vodovod.

Ker je stvar toliko imenitna in za naše mesto važna, je želeli in pričakovati, da se bodo vsi krogi našega stanovništva mnogobrojno udeležili tega predavanja.

Mestni magistrat v Ljubljani, stolnem mestu deželnem, 19. dan maja 1886. (368)

Zahvala.

Pri smrti: prelube nam soproje, oziroma ma-tere, gospe

ANE JURCE,

došlo nam je od vseh strani toliko izrazov tola-žilnega sočutja, da nam je nemogoče vsakemu posebej se zahvaliti.

Mi izrekamo torej tem potem srečno zahvalo vsem, ki so se nas pri naši hudi izgubi spomnili in nas tolažili, vsem, ki so v tako mnogobrojnem številu prekrasne vence darovali, vsem, ki so se pogreba udeležili, izrečno velečastiti duhovščini, pevskega zbora Ptujске Citalnice in vsem, ki so od daleč prišli ter naši nepozabljeni soprogi, oziroma materi zadajo čast skazali, popolnem si svesti, da nam nikakor ni mogoče z besedami izreči dostojno zahvalo.

(366)

Žalujoča rodbina.

V našem založništvu je izšla in se dobna po vseh knjiž-
ničah knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik, učitelj.

12 pol v 8°. Mehko vezana 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Gospod pisatelj, oziroma zbiratelj, mnogo doslej s nenato-
menih kratkočasnic gotovo ni imel malo truda pri zbiranju teh
primerno razvrstil na vsak stan posebe. Gotovo mu bode vsekda
hvalen za njegovo delo, saj bode čitajoč podane smučnice prebrali
marsikatero uro veselo, zginejo mu bode za trenutek skrb za trank-
danji pitli kruh, razvedrilo se mu bode lice in tako njegova pro-
sinjena bode nove moči. Kar je sol jedilom, to je humor in
žaljenje. Humor zgubljen, žaljenje zgubljen, pro-
sinjena bode nove moči.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotlačnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(356—1)

Prostovoljna dražba.

Vse blago konkurznega imetja firme C. Go-
lob in dr. na Vrhniki posebno: manufakturno
blago in med se bode pri prostovoljni dražbi,
katera se priredi

v nedeljo 23. maja t. l. ob

2. uri popoldne

na Vrhniki v Golobovi hiši za vsako ceno
razprodalo.

(367)

Oskrbništvo konkurznega imetja.

Štev. 19.

(364)

Objavljenje.

Od cestnega odbora za okraj Senožeče so naznanja,
da bo pristojbina mitnice na reške skladne cesti pri Vre-
mih za tri leta, to je od 1. junija l. 1886 do osvoje l. 1889.
v javne dražbi

na 27. maja 1886

ob 9. uri dopoldne v hiši načeln kovega namestnika v Se-
nožečah v zakup dana pod sledečimi pogoji:

1. Zakupnik zadobi pravo, mitniško pristojbino pobi-
rati, katera znaša:

- a) od jednega upreženega voznega živinčeta po 4 kr.
- a) od jednega težkega gnanega živinčeta (vola,
konja, bika, krave, junčka, junice, meza in
osla) ali neupreženega živinčeta po 2 „

c) od jednega lahkega gnanega živinčeta (teleta,
ovce, koze, prasca in svinje) po 1 kr.
Živinče, neseno ali peljano, ne spada pod odrajtlo
mitniške pristojbine.

2. Zakupniku stoji v porabo mitnični hloď s pritliklino,
potem stanovanje v mitnični hiši proti letnemu ponaprednemu
izplačilu najemščine 25 gld., na cestni odbor za okraj Se-
nožeče.

3. Zakupnina se mora vsaki mesec na c. kr. davka-
rjo v Senožečah ponazadno odrajtati, sicer pa 6 od sto
obresti od vsakega zapadenega obroka plačati.

4. Dražba se zna vsak udeležiti, ki ima za to po-
stavno sposobnost in zamore dati pogojeno varnost ter iz
mitničnih zakupov ni izrečno izločen.

5. Kdor bi v imenu katerega drugega ponudbo sta-
viti hotel, se mora s sodnijsko poverjenim pooblastilom svo-
jega pooblastitelja pri zakupni komisiji pred dražbo izkazati
in taisto nji izročiti.

6. Pismene, s postavnim kolekom previdele ponudbe
morajo:

- a) Poročino Caution) vsled odstavka 8 teh pogojev
v gotovini ali pa v državnih papirjih po zadnje po-
znane borznom kurzu ali pa z dokaznim spričeva-
lom, da je ta znesek pri jednej eraričnih zalog v go-
tovini ali pa v državnih papirjih po kurzne vredno-
sti uložen ali hipotekarno pupilarno utrjen bil; tedaj
če je kavecija hipotekarno zagotovljena, mora biti taista
z deželno- ali zemljiško-knjižnim zastavnim vpiskom
ali izpiskom in sodnijsko cenitveno listino od hipo-
teke prevideva.
- b) Take ponudbe morajo do

26. maja 1886

pri okrajnem cestnem odboru v Vremskem Britofu za-
pečatene doiti.

c) Pismene ponudbe morajo znesek v številkah odločno
in razumljivo povedati in mora ponudnik svoje ime
in priimek, potem stan in stanovanjske podpisiati.
Stranke, pisave nezmožne, naj svoje lastnoročno zna-
menje k pismenim ponudbam pridenó, v kateri mora
biti podpisan tudi jeden podpisalec kot priča in še
jedna priča ter obeh stan in stanovanjske. Če je več
oseb skupno jedno pismeno ponudbo uročilo, morajo
v taisti povedati, da se kot nerazdelni soplačevalci:
jeden za vse in vsi za jednega, na dopolnitvo zakup-
nih pogojev zavežejo. Ob jednem morajo v ponudbi
taistega soudeleženca naznaniti, na katerega ime se
bo napisal zakupni objekt.

d) Take ponudbe ne smejo imeti nobenih pristavkov
(klausel), katere bi utegnile prikrajševati dražbene
pogoje, ampak morajo odločno izraževati, da hoče
ponujalec vse v tem objavljenji zapopadene in one
pri ustmeni dražbi prečitane, v dražbeni zapisnik za-
pisane pogoje natanko izpolnjevati.

e) Zunan morajo pismene ponudbe imeti ta-le napis:
„Ponudba za zakup mitnice pri Vremih“.

f) Pismene ponudbe so pravovezile za ponujalca od
časa njih uloge, za cestni odbor pa še le od dneva,
od katerega se potrditev ponudbe dotičnemu ponu-
jalcu na znanje dá. Pismene ponudbe bodo po dovr-
šeni ustmenej dražbi v hišo zakupnih dražbenikov
odprte in razglašene. Zakup se bo potem, brez da
bi se naprej dražilo, tistemu pribil, kateri bo ali po
ustmenej dražbi ali po predpisanej pismenej ponudbi
največ ponudil, pa naj si bo, da je ta ponudba iz-
klicani znesek dosegla ali presešla, če je za sklepanje
dotične zakupne pogodbe pripravna. Omeniti je, da,
ako bi pismena in ustmena ponudba jednaka bila,
dobi ustmena, od dveh ali več jednaki pismenih po-
nodb dobi pa taista prednost, za katero bo žrebanje
odločno, izpeljano po dražbenej komisiji.

7. Zakupnik je zavezan kavecijo šteti, del cele zakup-
nine položiti, to se zna odrajtati v gotovini, državnih pa-
pirjih ali fidejusrorčno.

8. Vsak mora, predno se sme dražbe udeležiti, znesek
100 gld. dražbenej komisiji kot začasno kavecijo izplačati;
to izplačilo zna biti kakor zgoraj rečeno, v gotovini, zem-
ljiško-odveznih obligacijah ali c. kr. državnih papirjih, po
zadnje poznanej kurzne vrednosti.

9. Precej po dovršitvi dražbe bodo kavecije nezakup-
nikom nazaj izplačane, zakupniku pa ho taista še le po do-
gotovljenji kavecije (v smislu točke 7) nazaj izplačana; to
dogotavljenje mora se zgoditi pred izročitjem zakupnega
objekta.

Vsi drugi splošni zakupni pogoji se morajo ogledati
pri cestnem odboru v Vremskem Britofu in Postojini.

Odbor skladnih cest v Vremskem Britofu,

dné 17. maja 1886.

Obrazec za pismeno ponudbo.

Jaz ponujam za zakup pobiranja mitniške pristojbine
na reške skladne cesti pri Vremih za čas od 1. junija 1886
do 1. junija 1889 zakupni znesek (ponujani znesek v šte-
vilkah), to je (ponujalni znesek v črkah), in storim zagoto-
vilo, da hočem pogoje, kateri so v dotičnem objavljenji
predpisani, popolnem dostati.

Kot začasno kavecijo prilagam tu znesek 100 gld.
(Podpis mora biti po objavljenem predpisu.)

Charcuterijska trgovina, posebna soba za pitje izvrstnih vin in piva

R. ANDRETTO,

v Šelenburgovih ulicah štev. 4 v Ljubljani.

Premeščenje trgovske prodajalnice.

Zahvaljeva se iskreno svojim dosedanjim prejemnikom, kakor tudi svojim trgovskim naročnikom, v občē pa sl. občinstvu,
za veliko izredno zaupanje, katero sem užival že štiri in dvajset let v moji prejšnji prodajalnici v Šolskem drevoredu, usojam se
naznanjati, da sem mojo prodajalnico preselil v Šelenburgove ulice št. 4, poleg kazinskega poslopja, nasproti
Citalnici, v novo zgradjeno hišo. — Uljudno vabim svoje čast. dosedanje prejemnike in sl. občinstvu k mnogobrojnemu obisku,
zagotavljajoč pošteno postrežbo z vsikdar svežim blagom pri primernih cenah.

Prodajalnica se je odprla v soboto 15. maja t. l. ob 4. uri popoldne.

S spoštovanjem R. ANDRETTO.

(348—3)